

О спокою наш коханий

Григорій Сковорода

О спокою наш коханий! Де тебе знайти в наш час?
Ти усім нам прежаданий, врізнобіч розкинув нас.
За тобою ген вітрила розгорнули кораблі,
Щоб могли тебе ті крила на чужій знайти землі.
За тобою марширують, палять, знищують міста,
Цілі роки бомбардують, а чи зможе хто дістать?
Щонайбільші там печалі, де велично-пишний дім,
А найменше в серці жалю у будиночку малім.
Невдоволені завжди ми — то печалей джерело!
Помислами повні злими — ось бунтарства де зело!
Потримаймо дух неситий! Годі мучити свій вік!
Не шукай край знаменитий! Будь звичайний чоловік.
Бо ж печаль ускрізь літає, по землі і по воді,
Швидше блискавок ширяє, знайде і в добрі, й біді.
Розбивай нуду неситу, будь в житті такий, як є,
Годі червам нас точити, треба знати вже своє.
Славні прикладом герої, та побиті на полях,
Хто живе в самім спокої, той стражда в старих літах.
Бог вділив усіх ґрунтами — це пропасти може теж.
Жереб мій із бідняками, але з мудрістю без меж.